

Ma 17. uezelu po swetej tschojosczi.

Dch swety Bog! tebe buzi zef, az ty k spomneschu twojogo wotpozynka, a k naschomu lepshemu tebe nam jaden zen togo wotpozynka hustawik by. Daj, aby my se togo swetego dna wjabelili, a wot naschogo zela a starosczi wotpozynwali, aby ty twoj statk we nas mesh mogal. Suz nas ten swety zen tudy na sejmi taf sweschich, aby my ras na uebju ten pshawy wotpozynk namakali, Jesu Krista dla. Amen.

Ten swety zen, l. p! jo jadro stare hustawenie togo Knesa naschogo Boga. Med po tom stworenu, a ako ten zlowek hishczi we tom shtanze teje newiny bescho, hustawi jen Bog, won zognowascho ten bedymy zen, a sweschascho jen, togodla, az won na nom wotpozynwal bescho wot schytnych swojich statkow, kotarež Bog stworascho a huzyni. Take hustawenie togo swetego dna jo Bog potom na tej gore Sinai, ako won tu kasu da, hobwesczil.

Ten swety zen nejo we nowem testamentsche wotporany; Jesus zejo wele wazy (Matth. 5, 17): „Nemensch, az ja som pschisheł tu kasu, abo te profejty roswesowat; ja nejsom pschisheł, roswesowat; ale dopolnit.“ Za tschescha kasu: „Ty dejsh ten swety zen sweschisch!“ jo tež nam tschesczijanam dana, a my smy winowate sa neju se zhwisch. A wot teje tschescheje kasni zomy neto gronisch.

Ev. Luf. 14, 1—11.

A wono se stanu, gaz won pschize do domu jadnogo huschego tych farijejarow bobotu ten kleb jest; a woni pabechu ja nim.